

РЕШЕНИЕ

№ 33217

гр. София, 25.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 21.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Елена Гюрова, като разглежда дело номер **9399** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., против Решение № 13-ВР/ 26.06.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП-5699 от 11.06.2026г. на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени отменителните основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Жалбоподателят твърди, че обжалваният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, тъй като е необоснован, постановен е при съществено нарушение на административно- производствените правила, противоречи на материалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целите на закона. Жалбоподателят счита, че молбата му не е следвало да бъде разглеждана в производство по допустимост, а регистрирана автоматично, тъй като се позовава на нови обстоятелства относими към личното му положение и страната му на произход. Излага доводи, че решението на интервюиращия орган не отговаря по форма и съдържание на решение по допустимост на последваща молба, Моли съда да отмени Решение № 13-ВР/ 26.06.2026г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС, и върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата в производство за международна закрила по общ ред.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ - МС, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли

оспорването.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на В. Д. е с вх. № РД 09-ВР- 144/ 17.01.2013 г. (вх. № УП-5699/17.01.2013 г. на РПЦ -гр. С.). С Решение № 9227 от 10.05.2017 г.на председателя на ДАБ - МС му е отказано, предоставяне на международна закрила. След обжалване, с Решение № 4698 от 03.07.2017 на Административен съд София-град (АССГ), постановено по адм.д. № 690 по описа на съда за 2019г., жалбата е отхвърлена.

И. гражданин е подал последваща молба с рег. № 7711-5699/ 19.01.2021 г. на ДАБ - МС, поради основателни опасения за живота, здравето и свободата си, причинени от обстоятелство, че членува а Балуджистанската народна партия, чийто членове са преследвани от иранските власти. Към молбата е приложено копие от писмено доказателство, свидетелстващо за принадлежността му към Балуджистанската народна партия. С Решение № ВР – 4 /03.02.2021г. интервюиращ орган при ДАБ-МС не е допуснал последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Във втора последваща молба с вх. № ЦУ 13 - 81 от 14.08.2023г. В. Д. се е позовал на промяна в обстановката в държавата му по произход. С Решение № ВР - 11 от 09.05.2023 г., на интервюиращият орган молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано пред съда и с Решение № 5022 от 24.07.2023 г. на АССГ, жалбата на В. Д. е отхвърлена.

На 21.02.2024г. е подадена трета последваща молба с рег. № УП-5699/ 21.02.2024 на ДАБ - МС, в която иранският гражданин се позовава на наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. С Решение № ВР - 3 от 06.03.2024 г. на интервюиращ орган при ДАБ - МС трета последващата молба също не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано пред АССГ, който с Решение № 5591/17105.2024 г. е отхвърлил жалбата.

С молба рег. № УП-5699 от 11.06.2026г. В. Д. е поискал да бъде повторно регистриран като лице, търсещо международна закрила и да му бъде предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут в Република България, предвид наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение на лице, търсещо такава закрила, както и предвид съществената промяна в държавата му на произход - Ислямска република И.. Твърди, че е издирван заради принадлежността си към Народна партия на Б., както и че в момента на територията на И. се води пълномасщабна война. Към молбата прилага копие на извадка от Националния електронен регистър на И., писмо от Народната партия на Б., И. и справка за Ислямска република И., изготвена от „Център за правна помощ - Глас в България” по методология на ЕАОУ.

След като е обсъдил твърденията в последващата молба на жалбоподателя и е анализирал всеки един от приложените към нея документи - писмени доказателства, интервюиращият орган при ДАБ - МС е констатирал множество явни и значителни несъответствия с фактите и обстоятелствата, които чужденецът е заявил в хода на предходното производство за предоставяне на международна закрила и предходните три подадени последващи молби. Представеното писмо от Народната партия на Балучитан е било представяно вече три пъти с предходните последващи молби и в него липсват реквизити на официален документ. В мотивите на обжалваното решение органът е посочил, че в случай, че В. Д. е бил важен член и активист на посочената партия, то той до този момент би могъл да подкрепи тези твърдения с документи, а не да подава идентични писма със сменена дата, които са многократно обсъждани. Като е анализирал копие на писмото

и липсата на оригинал е стигнал до извод, че то е създадено специално за нуждите на административното производство по последващата молба и достоверността му е непроверима. Като е съобразил и факта, че молителят първоначално се е представил под фалшива самоличност и националност, интервюиращият орган е обосновал извод, че В. Д. е склонен да представя невярна информация.

Предоставеното ксерокопие на извадка от Национален електронен регистър на И. също е прието за неавтентично с оглед липсата на печат, датата от 31.07.2021г. и факта, че не е била представена при предходните молби.

Справката за Ислямска Република И., изготвена от „Център за правна помощ - Глас в България” е приета за неактуална, като издадена през м. май 2026г., като към датата на постановяване на решението на територията на И. не е налице въоръжен конфликт с такъв интензитет, че всяко цивилно лице да е изложено на опасност. За да обоснове извода си, органът се е позовал на информацията в приложена справка с вх. № МД-02-288/12.06.2026г., издадена от ДАБ — МС, дирекция „Международна дейност и проекти”, отдел „Международна дейност”. При тези обстоятелства административният орган е заключил, че не може да се приеме, че за чужденец, произхождащ от [населено място], съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ единствено поради факта на завръщането му в И..

Обоснован е извод, че в последващата молба В. Д. не представя никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и с обжалваното в настоящето производство Решение № 13-ВР/26.06.2026г. не я е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила.

По преписката е приложена справка с вх. № МД-02-288/12.06.2026 г. относно актуалната обществено-политическа и икономическа обстановка в Ислямска република И., възможността за вътрешно разселване и наличието на безопасни райони на територията на страната.

В хода на съдебното обжалване на Решение № 13-ВР/ 26.06.2026г. от жалбоподателя е представена справка за актуалната ситуация на човешките права в И., изготвена от „Център за правна помощ - Глас в България“.

От ответника е представена актуална справка вх. № МД-02-297/ 11.08.2026г. относно Ислямска република И..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 21.07.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е подадена до съда на 22.07.2026г. Следователно жалбата е подадена в преклузивния срок, подадена е от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 13-ВР/ 26.06.2026г. е издадено от компетентен административен орган. С. Б., младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-386/04.06.2026 г. на председателя на ДАБ-МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 26.06.2026г., 11 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 11.06.2026г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от В. Д. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след

като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ.

Фактите, които жалбоподателят се стреми да докаже с приложените към последващата му молба писмени доказателства -извадка от Националния електронен регистър на И., писмо от Народната партия на Б., И., са относно факти, свързани със съпричастността му към тази партия, които са били ценени при разглеждането на предходните му молби за закрила и са подробно изследвани и анализирани в предходните административни и съдебни производства

Справката за актуалната ситуация, свързана с човешките права в И., изготвена от "Център за правна помощ - Глас в България", правилно е ценена от интервюиращия заедно с информацията в изготвената от Дирекция "Международна дейност" справка вх. № МД-02-288/12.06.2025г. относно И. и следва да бъде ценена заедно с представената от ответника актуална справка относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в Ислямска република И. с вх. № МД-02-297/11.08.2026г. и справката от "Център за правна помощ - Глас в България" от м. юли 2026г. От представените от двете страни справки се установява, че на територията на И. не е налице въоръжен конфликт с такъв интензитет, че всяко цивилно лице да е изложено, на реална опасност от тежки посегателства единствено поради присъствието си в

страната. От представените справки се установява, че ударите в И. са по военни цели и такива, свързани с ядрената му програма, а между страните текат преговори за мир. Правилен и обоснован с оглед събраните доказателства е изводът на интервюиращия орган, че от установените в справките обстоятелства, не може да се приеме, че за чужденец, произхождащ от [населено място], съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ единствено поради факта на завръщането му в И..

Представената от жалбоподателя практика на ВАС е неотнормисима, тъй като се касае за случаи, в които административният орган не е съобразил и обсъдил актуалната обстановка в И., след какъвто не е настоящият случай,

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Също така има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което административният акт е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., против Решение № 13-ВР/26.06.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: